

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

P7_TA(2012)0461

Zewnętrzny wymiar wspólnej polityki rybołówstwa**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa (2011/2318(INI))**

(2015/C 419/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa („komunikat”) (COM(2011)0424),
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (UNCLOS),
- uwzględniając porozumienie z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz do zarządzania nimi,
- uwzględniając Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) przyjęty na konferencji FAO w październiku 1995 r. (kodeks),
- uwzględniając Konwencję o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska przyjętą w czerwcu 1998 r. w Aarhus,
- uwzględniając międzynarodowy plan działania FAO na rzecz zarządzania zdolnościami połowowymi, zatwierdzony przez Radę FAO w listopadzie 2000 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa w sprawie stanu rybołówstwa i akwakultury na świecie z 2010 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”) ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty („rozporządzenie w sprawie upoważnień do połowów”) ⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa („rozporządzenia podstawowego”) (COM(2011)0425),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie zwalczania nielegalnego rybołówstwa na świecie – rola UE ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie zielonej księgi „Reforma wspólnej polityki rybołówstwa” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie systemu przywozu produktów rybołówstwa i akwakultury do Unii Europejskiej w perspektywie reformy wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0516.⁽⁴⁾ Dz.U. C 348 E z 21.12.2010, s. 15.⁽⁵⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 119.

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie umowy o partnerstwie w sprawie połowów między UE i Mauretanią ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie przyszłego Protokołu między Unią Europejską a Królestwem Maroka ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Maroka ⁽²⁾,
  - uwzględniając konkluzje przyjęte przez Radę ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 19 i 20 marca 2012 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru WPRyb,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0290/2012),
- A. mając na uwadze, że dwie trzecie światowych oceanów leży poza jurysdykcją krajową, gdzie wszelkie kompleksowe i szczegółowe systemy prawne zarządzania łowiskami muszą się opierać na Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r. oraz na odnośnych przepisach prawnych; mając na uwadze, że zrównoważone zarządzanie łowiskami ma strategiczne znaczenie dla społeczności przybrzeżnych zależnych od rybołówstwa oraz dla bezpieczeństwa żywnościowego;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z najnowszą oceną przeprowadzoną przez FAO 85 % nielicznych światowych stad ryb, dla których dostępne są informacje, określa się jako w pełni wyeksploatowane lub nadmiernie eksploatowane oraz że raport FAO z 2010 roku wskazuje jednak na postęp na całym świecie pod względem odzyskiwania zasobów nadmiernie eksploatowanych i regeneracji ekosystemów morskich dzięki wdrożeniu dobrych praktyk zarządzania;
- C. mając na uwadze, że UE jest jednym z głównych podmiotów poławiających, który jest trwale obecny i prowadzi istotną działalność na wszystkich oceanach świata dzięki połączeniu działalności floty, inwestycji obywateli UE, dwustronnych umów w sprawie połowów oraz udziału we wszystkich istotnych regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa przy równoczesnym rozpowszechnianiu dobrych praktyk i poszanowania praw człowieka;
- D. mając na uwadze, że UE jest jednym z najważniejszych rynków produktów rybołówstwa i największym światowym importerem tych produktów oraz że konsumuje się w niej 11 % światowej produkcji ryb pod względem ilości, zaś przywóz do UE obejmuje 24 % produktów rybołówstwa pod względem wartości, a także iż w Unii Europejskiej dokonuje się jedynie 8 % połowów światowych (2 % biorąc pod uwagę wody otwarte);
- E. mając na uwadze, że kwoty określone w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa opierały się przede wszystkim na połowach historycznych, co skutkowało preferencyjnym dostępem krajów rozwiniętych do światowych stad ryb; mając na uwadze, że przy określaniu tych kwot należy wziąć pod uwagę połowy w rozwijających się krajach przybrzeżnych, które przez pokolenia były uzależnione od sąsiednich zasobów rybnych, a UE musi uznać ten fakt;
- F. mając na uwadze, że UE musi dążyć do spójności polityki na rzecz rozwoju na podstawie art. 208 ust. 1 TFUE, zgodnie z którym przy „realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”;
- G. mając na uwadze, że w stosunkach z państwami trzecimi UE musi w równym stopniu stosować w sposób spójny i skoordynowany wszystkie swoje strategie polityczne, obejmujące rybołówstwo, zdrowie, handel, zatrudnienie, środowisko, cele wspólnej polityki zagranicznej oraz realizację strategii „Europa 2020”;
- H. mając na uwadze, że w celu zapewnienia zrównoważonego rybołówstwa często istnieje potrzeba zdobycia większej ilości danych dotyczących stad ryb poławianych w UE lub przeznaczonych na rynek UE, uwzględniających ich status, a także potrzeba zapewnienia dostępu do informacji na temat całkowitej ilości ryb odłowionych przez floty lokalne i inne floty państw trzecich;
- I. mając na uwadze, że należałoby dysponować rygorystycznymi badaniami naukowymi, aby dowiedzieć się, na których łowiskach zachodzi lub może zająć zjawisko nadmiernych zdolności połowowych;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0232.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0573.

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

- J. mając na uwadze, że WPRyB powinna być narzędziem umożliwiającym UE pokazanie światu, jak realizować działalność połowową w sposób odpowiedzialny i promować lepsze zarządzanie rybołówstwem na szczeblu międzynarodowym poprzez zastosowanie europejskich norm w zakresie zarządzania flotą;
- K. mając na uwadze, że UE powinna odgrywać kluczową rolę w mobilizacji społeczności międzynarodowej do zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji i wiele zawartych w nim pozytywnych propozycji dotyczących zachęcenia do zrównoważonego zarządzania całą działalnością połowową UE i działalnością z nią związaną prowadzoną poza wodami UE, w tym w regionach najbardziej oddalonych; uważa jednak, że zakres tego dokumentu nie jest wystarczająco szeroki i w zbyt dużym stopniu koncentruje się na umowach dwustronnych i organizacjach wielostronnych, a powinien obejmować w sposób zintegrowany pozostałą działalność połowową służącą pozyskiwaniu produktów na potrzeby rynku UE;
  2. podkreśla potrzebę podejmowania przez UE działań na rzecz zapewnienia spójności polityki Unii w celu poprawy jakości zarządzania międzynarodowymi połowami;
  3. uważa, że koordynacja polityki zewnętrznej i polityki na rzecz współpracy ma duże znaczenie dla porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem oraz tworzenia synergii niezbędnych do skuteczniejszego przyczyniania się do rozwoju stowarzyszonych państw trzecich;
  4. uważa, że ze względu na rozmiary unijnego rynku produktów rybołówstwa i geograficzny zasięg działalności statków pływających pod banderą UE i pozostających jej własnością Unia ponosi znaczną odpowiedzialność za dopilnowanie, by ślad ekologiczny prowadzonych przez nią połowów i ich skutki społeczno-gospodarcze były zrównoważone, a także za zapewnienie wysokiej jakości produktów rybnych przeznaczonych dla konsumentów w Europie i innych krajach, w których europejskie ryby i produkty rybołówstwa są wprowadzane do obrotu, oraz wnoszenie wkładu w społeczeństwo i gospodarkę rybackich społeczności stref nadbrzeżnych zarówno w UE, jak i poza nią;
  5. uważa, że połowy prowadzone w interesie UE na wodach Unii i poza nimi, a także produkty rybne przeznaczone na rynek UE powinny opierać się na takich samych normach pod względem zrównoważenia ekologicznego i społecznego oraz przejrzystości, a także iż od państw trzecich należy wymagać ochrony i przestrzegania tych samych zasad, zarówno na szczeblu dwustronnym, jak i wielostronnym; ponadto uważa, że należy wprowadzić zakaz odrzutów w odniesieniu do tych samych gatunków co na wodach UE, któremu będzie towarzyszyć monitorowanie za pośrednictwem telewizji przemysłowej i obserwatorów, wraz z odpowiednimi odstępstwami w celu uniknięcia wahań cen produktów spożywanych przez społeczności lokalne;
  6. przypomina o wymogu zachowania spójności strategii politycznych UE z celami dotyczącymi rozwoju, co przewidziano w art. 208 TFUE; zwraca uwagę, że spójność taka wymaga koordynacji nie tylko w samej Komisji, ale także w rządach państw członkowskich oraz między Komisją a rządami poszczególnych państw członkowskich;
  7. ponownie wyraża opinię, że w celu zwiększenia spójności swoich decyzji UE powinna w ramach swoich działań uwzględniać zagadnienia związane z polityką dotyczącą handlu, zdrowia, zatrudnienia, sąsiedztwa, środowiska, z polityką morską i zewnętrzną oraz z realizacją strategii „Europa 2020”;
  8. przypomina, że międzynarodowy plan działania na rzecz zarządzania zdolnościami połowowymi zobowiązał UE do tego, by najpóźniej do 2005 r. opracowała i wdrożyła system zarządzania zdolnościami połowowymi; zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, dlaczego wydaje się ona stosować sprzeczne sposoby podejścia do zarządzania zdolnościami połowowymi, ponieważ proponuje ich zamrożenie w niektórych regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa i jednocześnie usunięcie głównych regulacyjnych ograniczeń zdolności połowowych w obrębie wewnętrznych flot UE; wzywa Komisję, aby wspierała dwustronne i wielostronne mechanizmy dostosowywania zdolności połowowej do dostępnych zasobów, które uznano za niezbędne dla zrównoważonej eksploatacji zasobów przez wszystkie floty działające na tych terenach;
  9. uważa, że cele i zasady zewnętrznego wymiaru WPRyB powinny zostać określone w rozporządzeniu podstawowym;

Przepisy ogólne

10. przypomina, że utrzymanie w mocy umów w sprawie połowów oraz poszukiwanie nowych możliwości połowowych w państwach trzecich powinno być priorytetem w polityce zewnętrznej w zakresie rybołówstwa, ponieważ gdy flota UE przestaje działać na łowiskach państw trzecich, uprawnienia do połowów są zwykle przekazywane innym flotom, których standardy ochrony, zarządzania i zrównoważenia są dużo niższe niż te, które zaleca i których broni UE;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

11. wzywa Komisję do poparcia na wszystkich forach międzynarodowych, których stroną jest UE, jasno określonych zasad i celów dotyczących środowiskowo, ekonomicznie i społecznie zrównoważonych połowów na morzu pełnym i na wodach podlegających jurysdykcji krajowej oraz do szybkiego i skutecznego wdrożenia decyzji podejmowanych na takich forach;
12. podkreśla, że UE powinna opracować konkretną strategię w dziedzinie rybołówstwa i zarządzania żywymi zasobami morskimi, obejmującą wszystkie pozaeuropejskie państwa nadbrzeżne basenu Morza Śródziemnego.
13. wzywa Komisję do propagowania światowego i wielostronnego programu promującego zrównoważone zarządzanie rybołówstwem oraz ochronę morskiej różnorodności biologicznej przy jednoczesnym przekształcaniu dialogu z takimi państwami, jak Stany Zjednoczone, Japonia, Rosja i Chiny oraz inne kraje trzecie trwale obecne na oceanach świata, w skuteczne partnerstwa w celu rozwiązania zasadniczych kwestii, takich jak zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), ograniczenie zarówno przełowienia, jak i – w stosownych przypadkach – zdolności połowowej floty oraz wzmocnienie kontroli i zarządzania na morzu pełnym zgodnie z zasadami określonymi w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza i innych odnośnych przepisach;
14. wzywa Komisję do propagowania prawa międzynarodowego, a mianowicie Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz uczestnictwa w konwencjach MOP, a także do zapewnienia zgodności z tymi przepisami; zachęca Komisję do współpracy z państwami trzecimi na wszystkich właściwych forach, a zwłaszcza w ramach regionalnych organizacji ds. rybołówstwa;
15. uważa, że UE powinna rozpocząć inicjatywę na szczeblu ONZ w celu ustanowienia światowego systemu dokumentowania i identyfikowalności połowów wszystkich najważniejszych gatunków ryb, które są wprowadzane do obrotu międzynarodowego, w oparciu o zasadę odpowiedzialności państwa bandery i zgodnie z rozporządzeniem w sprawie połowów NNN, jako ważnego narzędzia służącego do poprawy zgodności z istniejącymi środkami ochrony i zarządzania oraz do zwalczania połowów NNN i propagowania odpowiedzialnej konsumpcji;
16. wzywa Komisję do odważniejszego stosowania rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie połowów NNN, zwłaszcza w odniesieniu do stron umów z regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa, które nie współpracują czynnie w tworzeniu i wdrażaniu głównych mechanizmów walki z połowami NNN;
17. uważa, że UE powinna czynnie dążyć w ramach ONZ do zbadania sposobów, dzięki którym społeczność światowa mogłaby pochylić się nad następującymi zagadnieniami:
  - potrzeba bardziej zregionalizowanego i zintegrowanego zarządzania światowymi oceanami, co dotyczy zarówno żywych zasobów morskich, jak i innych zasobów,
  - zanieczyszczenie i skutki wywierane na oceany przez zmianę klimatu, w tym ochrona i odtworzenie cennych „niebieskich” pochłaniaczy, oraz
  - normy społeczne i warunki pracy;
18. odnotowuje znaczenie negocjacji na forum Światowej Organizacji Handlu (WTO) dotyczących dyscypliny w zakresie udzielania dotacji dla sektora rybołówstwa i wzywa UE do odegrania aktywniejszej roli w tej debacie;
19. potwierdza potrzebę stworzenia mechanizmów promowania produktów rybnych pochodzących ze źródeł zrównoważonych pod względem ekologicznym i sprawiedliwych z punktu widzenia społecznego, zlokalizowanych w UE i poza nią;
20. zauważa, że jednym z priorytetowych celów wymiaru zewnętrznego WPRyB powinno być zapewnienie przyszłości europejskiej floty dalekiego zasięgu, a w szczególności floty, która posiada prawa do połowów stanowiące podstawę do rozwoju gospodarczego i społecznego krajów, w których ta flota działa;

Dwustronne umowy w sprawie połowów

21. uważa, że dwustronne umowy w sprawie połowów lub porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem, którą to nazwę proponuje Komisja, wynegocjowane między partnerami i realizowane na równych warunkach, powinny opierać się na odpowiedzialnym i zrównoważonym korzystaniu z zasobów przez statki UE i być korzystne dla obu stron, ponieważ powinny ułatwiać państwom trzecim dostęp do zasobów ekonomicznych, wiedzy technicznej i naukowej oraz wsparcia na rzecz lepszego zarządzania rybołówstwem i dobrych rządów, a jednocześnie umożliwiać ciągłość działalności połowowej, która jest istotna ze społeczno-gospodarczego punktu widzenia oraz stanowi źródło zaopatrzenia UE i rynków niektórych rozwijających się krajów zarówno w produkty świeże, jak i przetworzone;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

22. zwraca się do UE o jak najszybsze zawarcie umów o współpracy w zakresie zrównoważonego rybołówstwa z państwami ościennymi, przy czym UE powinna zapewnić pomoc finansową i wsparcie techniczne ukierunkowane na zwiększenie koordynacji i spójności polityki w celu urzeczywistnienia zharmonizowanej i zrównoważonej polityki rybołówstwa we wszystkich wspólnych basenach morskich, przyczyniając się do zwiększenia skuteczności WPRyb we wszystkich regionach nią objętych; domaga się, aby wspomniane umowy były zawierane w duchu uczciwej i równej współpracy oraz przy poszanowaniu praw człowieka, a ich celem był sprawiedliwy podział obowiązków między Unią a dany kraj partnerski;

23. wzywa UE, aby celu usprawnienia współpracy z państwami ościennymi oraz poprawy zarządzania wspólnymi stadami dążyła do zawierania umów o współpracy w zakresie zrównoważonego rybołówstwa z tymi krajami, których celem nie powinno być uzyskanie praw połowowych dla statków UE, lecz doprowadzenie do tego, by UE zapewniła pomoc finansową i wsparcie techniczne w zamian za stosowanie porównywalnych przepisów dotyczących zrównoważonego zarządzania, jakie UE stosuje w państwach trzecich będących krajami partnerskimi;

24. przypomina, że w celu oceny skutków przyjętych porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem należy poprawnie rozdzielić wsparcie rozwoju sektora rybołówstwa w państwach trzecich oraz wsparcie będące wynikiem opłat za prawo do połowów;

25. wyraża jednak ubolewanie, że umowy dwustronne UE nie zawsze przynosiły wspomniane potencjalne korzyści, i podkreśla konieczność przeprowadzenia badań wpływu tych umów na regiony najbardziej oddalone, które je podpisały, mając na uwadze treść art. 349 traktatu, a jednocześnie uznaje, że od czasu poprzedniej reformy sytuacja uległa znacznej poprawie; uważa, że kluczem do sukcesu tych umów jest ulepszona naukowa ocena stanu zasobów, przejrzystość, realizacja założonych celów, korzyści dla lokalnej społeczności oraz lepsze zarządzanie łowiskami;

26. z zadowoleniem przyjmuje zamiar uwzględnienia przez Komisję szeregu postanowień w przyszłych umowach dwustronnych, w tym przestrzeganie zasady ograniczonego dostępu do zasobów, których nadwyżkę dla państwa nadbrzeżnego wykazano naukowo zgodnie z przepisami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, zapewnienie ochrony praw człowieka zgodnie z międzynarodowymi porozumieniami w sprawie praw człowieka, a także klauzulę wyłączności, którą jednak należy wzmocnić i ujednoczyć we wszystkich umowach, dbając we wszystkich przypadkach o ścisłe poszanowanie zasad demokratycznych;

27. uważa, że umowy dwustronne UE muszą być zgodne nie tylko z art. 62 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczącym nadwyżki zasobów, lecz także z jej art. 69 i 70 dotyczącymi praw państw śródlądowych i państw mających niekorzystne położenie geograficzne, zlokalizowanych w danym regionie, w szczególności w odniesieniu do potrzeb żywieniowych i społeczno-gospodarczych społeczności lokalnych;

28. jest zdania, że klauzulę w sprawie praw człowieka należy wdrożyć w sposób niedyskryminujący i stosować w równym stopniu do wszystkich krajów, nie tylko w przypadku zawierania umów w sprawie połowów, ale także w przypadku zawierania porozumień handlowych; uważa, że należy dążyć do penalizowania w ramach WTO produkcji tych krajów, które nie przestrzegają praw człowieka lub wykorzystują pracę dzieci w swoich zakładach, a także dyskryminacji kobiet poprzez brak odpowiedniego wynagrodzenia lub uznania dla ich pracy i wkładu ekonomicznego w sektorze rybołówstwa i akwakultury;

29. zachęca do uwzględnienia zarówno w nowych, jak i w już zawartych umowach zintegrowanego zarządzania opartego na podejściu ekosystemowym;

30. uważa, że zwiększenie udziału przedsiębiorstw w przyszłych umowach w sprawie połowów powinno iść w parze z większym wpływem sektora na normy i środki techniczne, które Komisja negocjuje w ramach tych umów;

31. uważa, że rozporządzenie w sprawie upoważnień do połowów powinno zostać zmienione, tak aby statki pływające pod banderą UE, które tymczasowo wyrejestrowały się z rejestru państwa członkowskiego w celu uzyskania uprawnień do połowów w innych miejscach, nie mogły przez okres 24 miesięcy korzystać z uprawnień do połowów na mocy obowiązujących w chwili ich wyrejestrowania porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem i załączonych do nich protokołów, jeżeli następnie zostaną na nowo wpisane do rejestru UE; uważa, że to samo dotyczy tymczasowej zmiany bandery w przypadku połowów podlegających wytycznym regionalnych organizacji ds. rybołówstwa;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

32. uważa, że należy wzmocnić obecnie stosowaną klauzulę społeczną w sposób uwzględniający poszanowanie konwencji nr 188 Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), zalecenia MOP nr 199 dotyczącego pracy w sektorze rybołówstwa oraz ośmiu konwencji podstawowych MOP⁽¹⁾, a także w celu zapewnienia, by warunki pracy dla członków załóg zamieszkałych poza UE oraz pracujących na pokładach statków pływających pod banderą UE były być takie same jak dla pracowników zamieszkałych w UE;

33. uważa, że porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem powinny przyczynić się do zrównoważonego rozwoju państw trzecich będących krajami partnerskimi oraz do zaangażowania lokalnego sektora prywatnego, ze szczególnym uwzględnieniem rybołówstwa na małą skalę oraz MŚP; w tym celu apeluje o zwiększenie zatrudnienia lokalnych rybaków oraz o rozwój lokalnego zrównoważonego przemysłu przetwórczego i aktywności marketingowej;

34. popiera Komisję w jej staraniach na rzecz uzyskania od państwa nadbrzeżnego coraz bardziej kompletnych i wiarygodnych danych dotyczących całkowitej ilości połowu na jego wodach, co stanowi warunek powodzenia trudnego zadania, jakim jest rozpoznanie nadwyżki i uniknięcie nadmiernej eksploatacji; zwraca uwagę, że unijna polityka rybołówstwa i rozwoju mogłaby wspierać konieczne usprawnienia w państwach trzecich, pozwalające na dostarczanie takich informacji;

35. ponadto wzywa Komisję do propagowania większej przejrzystości przy ustalaniu zakresu eksploatacji stad ryb w wodach objętych jurysdykcją państw nadbrzeżnych;

36. ponownie stwierdza, że zgodnie z zasadą poszanowania tradycyjnego powiązania pomiędzy społecznościami przybrzeżnymi a wodami, na których tradycyjnie prowadziły one działalność połowową, statki UE nie powinny konkurować z lokalnymi rybakami o te same zasoby lub na rynkach lokalnych, oraz że należy ułatwiać współpracę między podmiotami lokalnymi i unijnymi, podkreślając jednocześnie potrzebę dokładnego obliczenia nadwyżki;

37. uważa, że UE musi zwiększyć wysiłki na rzecz pomocy w zapewnieniu państwom trzecim, z którymi prowadzi negocjacje w sprawie umów dwustronnych, wystarczających danych i informacji umożliwiających rzetelną ocenę stad oraz że zapewnienie funduszy europejskich na statek prowadzący badania naukowe w regionach, w których działa flota UE, znacznie zwiększyłoby możliwości analizy naukowej stad ryb, co jest warunkiem wstępnym zawarcia każdego porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem;

38. domaga się wspierania w jak największym stopniu badań naukowych, które prowadzą statki różnych państw członkowskich na obszarach działalności floty UE, oraz prowadzenia tych badań we współpracy z państwami nadbrzeżnymi, a także włączenia w nie lokalnych naukowców; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zacieśnienia współpracy w tym zakresie oraz do zwiększenia nakładów finansowych w celu poszerzenia badań naukowych prowadzonych na wodach poza UE;

39. jednocześnie uważa, że należy zwiększyć wysiłki mające na celu uzyskanie niezbędnych danych od państw trzecich, z którymi UE podpisała dwustronne umowy w sprawie połowów, w celu przeprowadzenia oceny skuteczności tych umów oraz sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki dotyczące np. korzyści płynących dla społeczności lokalnych;

40. mając na uwadze, że sektor gospodarki rybnej, a szczególnie tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne, odgrywa zasadniczą rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa żywnościowego w wielu krajach rozwijających się, podkreśla znaczenie wspólnych grup naukowych odpowiedzialnych za wydawanie, w oparciu o najlepsze dostępne informacje, opinii naukowych na temat stanu zasobów rybnych, tak aby unikać przełowienia; nalega, by grupy te dysponowały odpowiednimi zasobami finansowymi, technicznymi i ludzkimi, umożliwiającymi im wykonywanie zadań i współpracę z regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa;

41. wzywa Komisję, aby propagowała wzmocnienie postanowień o ukierunkowanej współpracy naukowej i technicznej zawartych w porozumieniach w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem, w tym przez zwiększenie roli wspólnych komitetów naukowych; wzywa również do podjęcia działań na rzecz harmonizacji warunków higieniczno-sanitarnych w UE i państwach trzecich;

42. całkowicie popiera koncepcję oddzielenia wynagrodzenia finansowego za przyznanie dostępu do zasobów rybnych od wsparcia sektorowego na rzecz rozwoju; zdecydowanie stwierdza, że właściciele statków powinni pokrywać sprawiedliwą i rynkową część kosztów związanych z uzyskaniem praw dostępu w ramach dwustronnych porozumień w sprawie połowów; domaga się sporządzenia szczegółowej analizy części kosztów, jakie powinni ponieść właściciele statków za upoważnienie do połowów, obejmującej możliwości połowowe i koszty operacyjne; uważa, że niezbędny jest lepszy nadzór nad wsparciem sektorowym, przy czym należy umożliwić zawieszenie płatności w przypadku niewywiązania się z zobowiązań przez państwo nadbrzeżne;

⁽¹⁾ Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. (nr 29), konwencji dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. (nr 87), konwencji dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. (nr 98), konwencji dotyczącej jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r. (nr 100), konwencji o zniesieniu pracy przymusowej z 1957 r. (nr 105), konwencji dotyczącej dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r. (nr 111), konwencji dotyczącej najniższego wieku dopuszczania do zatrudnienia z 1973 r. (nr 138), konwencji dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r. (nr 182).

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

43. podkreśla, że pozycja finansowa przeznaczona na wsparcie sektora powinna charakteryzować się większą skutecznością i osiągać większą liczbę lepszych rezultatów, w szczególności przez skoncentrowanie się na badaniach naukowych, gromadzeniu danych oraz monitorowaniu działalności połowowej i zarządzaniu nią;
44. wzywa Komisję do dopilnowania, aby przewidziana w porozumieniach w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem pula środków finansowych na rzecz wsparcia sektorowego była przeznaczana na wspieranie potencjału administracyjnego i naukowego państw trzecich oraz pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw, umacniała cele UE dotyczące współpracy na rzecz rozwoju i była spójna z krajowym planem rozwoju państwa sygnatariusza; apeluje o to, by owa pula środków finansowych nie zastąpiła współpracy w dziedzinie rybołówstwa przewidzianej w innych umowach lub instrumentach współpracy, lecz uzupełniała ją w sposób spójny, przejrzysty, efektywny i lepiej ukierunkowany;
45. wzywa Komisję, aby podczas negocjowania porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem starała się zadbać o to, aby państwo nadbrzeżne przeznaczyło minimalną część wsparcia sektorowego na rzecz rozwoju udzielanego w ramach porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem na przedsięwzięcia, których celem jest uznanie, propagowanie i różnicowanie roli kobiet w sektorze rybołówstwa, przy zapewnieniu stosowania zasady równego traktowania oraz równych szans dla kobiet i mężczyzn, w szczególności odnośnie do szkoleń oraz dostępu do finansowania i kredytów;
46. uważa, że przy podejmowaniu istotnych decyzji dotyczących przyszłości należy wziąć pod uwagę wsparcie sektorowe na rzecz rozwoju;
47. nalega, aby Komisja ściśle monitorowała wykonywanie umów dwustronnych i przysyłała sprawozdania roczne Parlamentowi i Radzie oraz aby oceny przeprowadzane przez zewnętrznych, niezależnych ekspertów były przysyłane do współprawodawców w stosownym czasie przed rozpoczęciem negocjacji w sprawie nowych protokołów, przy czym wszystkie te dokumenty powinny znajdować się w domenie publicznej, podlegać stosownym przepisom o ochronie danych oraz być dostępne w co najmniej trzech językach urzędowych UE;
48. podkreśla, że Parlament musi być odpowiednio zaangażowany w przygotowanie i proces negocjacji, a także w długoterminowe monitorowanie i ocenę funkcjonowania umów dwustronnych zgodnie z postanowieniami TFUE; utrzymuje, że Parlament powinien być niezwłocznie i w pełni informowany, na równi z Radą, na wszystkich etapach procedury zawierania umów o partnerstwie w sprawie połowów, zgodnie z art. 13 ust. 2 oraz art. 218 ust. 10 TFUE; przypomina o swoim przekonaniu, że Parlament powinien być reprezentowany w charakterze obserwatora na posiedzeniach wspólnego komitetu przewidzianego w ramach umów w sprawie połowów i nalega, aby w tych posiedzeniach w charakterze obserwatora udział brało również społeczeństwo obywatelskie, w tym przedstawiciele sektora rybołówstwa z UE i państw trzecich;
49. popiera przeprowadzanie naukowych audytów w celu oceny populacji ryb przed negocjowaniem umów i wzywa państwa trzecie do ujawniania nakładu połowowego flot z innych krajów na ich wodach, aby zapewnić skuteczność tych celów;
50. jest przekonany, że pełna przejrzystość połowów, płatności i realizacji wsparcia sektorowego będzie narzędziem niezbędnym do rozwoju odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa opartego na dobrym zarządzaniu, zwalczaniu niewłaściwego wykorzystywania wsparcia unijnego i walce z korupcją;
51. podkreśla także potrzebę poprawy przejrzystości w trakcie negocjacji oraz trwania umów w sprawie połowów, zarówno ze strony UE, jak i państw trzecich;
52. nalega, aby państwa członkowskie codziennie zgłaszały połowy państwom nadbrzeżnym i w pełni przestrzegały przepisów mających zastosowanie na wodach krajów partnerskich;
53. jest głęboko przekonany, że Komisja powinna dopilnować, aby negocjacje z państwami trzecimi zmierzające do zawarcia nowych porozumień lub protokołów do dwustronnych porozumień w sprawie połowów rozpoczynały się z odpowiednim wyprzedzeniem, zanim dotychczasowe przepisy wygasną; w tym kontekście podkreśla znaczenie zaangażowania na wczesnym etapie Parlamentu w celu uniknięcia tymczasowego stosowania tego rodzaju przepisów, które prowadzą do nieodwracalnych faktów dokonanych, nie służąc interesom ani UE, ani państwa trzeciego;
54. uważa, że europejski przemysł rybny powinien przejąć znaczny udział w kosztach związanych z uzyskaniem praw dostępu do obszarów połowowych poza UE w ramach dwustronnych lub wielostronnych porozumień w sprawie połowów;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

55. uważa, że w negocjowaniu i wykonywaniu umów dwustronnych UE, zwłaszcza tych, które dotyczą floty połowiającej tuńczyka, należy stosować podejście regionalne, a w stosownych przypadkach powinien istnieć jasny związek między określonymi w nich warunkami a środkami zarządzania i wynikami osiąganymi przez odpowiednie regionalne organizacje ds. rybołówstwa;

56. w odniesieniu do szczepła regionalnego czuje się zmuszony wyrazić swój niepokój związany z wyraźnym zwrotem w polityce w zakresie środków odnoszących się do zatrudniania marynarzy, ponieważ w większości przypadków następuje powrót do niezrównoważonej polityki zatrudniania członków załogi ze względu na narodowość, a nie pochodzenie z krajów AKP w ogóle;

57. uważa, że należy doprowadzić do zawarcia dwustronnych konwencji w celu promowania inwestycji unijnych w sektorze rybołówstwa w tych krajach, których obecnie nie obejmują układy o stowarzyszeniu, ponieważ nie istnieją nadwyżki możliwości połowowych, i w ten sposób przyczynić się do zrównoważonego rybołówstwa; uważa także, że w tych przypadkach najwyższym priorytetem powinna być koordynacja między europejskimi funduszami na rzecz rozwoju a finansowaniem umów dwustronnych;

Regionalne organizacje ds. rybołówstwa

58. wzywa UE do objęcia przewodnictwa nad wzmocnieniem regionalnych organizacji ds. rybołówstwa w celu poprawy ich wyników, między innymi w drodze regularnych, prowadzonych przez niezależne organy przeglądów stopnia osiągnięcia ich celów, oraz do zapewnienia szybkiego i pełnego wykonania zaleceń określonych w ramach takich przeglądów; wzywa UE do dopilnowania, aby w ramach każdej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa skutecznie działał komitet ds. zgodności, oraz uważa, że udowodnione przypadki braku przestrzegania zasad przez państwa muszą prowadzić do nałożenia odstraszcających, proporcjonalnych i niedyskryminujących sankcji, w tym zmniejszenia kwot, nakładów, dopuszczalnych zdolności itd.;

59. wzywa Komisję do przydzielenia regionalnym organizacjom ds. rybołówstwa większych funduszy, ponieważ mają one do odegrania kluczową rolę w zwalczaniu nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;

60. uważa, że UE powinna dążyć do usprawnienia systemu podejmowania decyzji w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa, co pozwoli wyjść poza podejście oparte na poszukiwaniu „najmniejszego wspólnego mianownika”, które może wynikać z konsensusu, uznając przy tym potrzebę dialogu, zanim jedynym rozwiązaniem pozostanie głosowanie w przypadku niemożności dojścia do porozumienia; uważa, że należy popierać plany wieloletnie;

61. uważa, że Unia musi poprawić koordynację swojej polityki rybołówstwa i polityki rozwoju oraz zaangażować się w systematyczne, długoterminowe i pogłębione dialogi i partnerstwa z innymi państwami bandery, państwami zbytu i państwami nadbrzeżnymi w celu osiągnięcia lepszego zarządzania rybołówstwem oraz większego bezpieczeństwa żywnościowego na świecie;

62. wzywa Komisję do objęcia przewodnictwa w propagowaniu utworzenia wszechstronnej sieci obejmującej regionalne organizacje ds. rybołówstwa, tak aby wszystkie połowy na morzach otwartych podlegały skutecznemu zarządzaniu przy zastosowaniu podejścia ekosystemowego i podejścia ostrożnościowego zapewniających ochronę zasobów; w związku z tym przypomina o swoim poparciu dla powołania nowych regionalnych organizacji ds. rybołówstwa tam, gdzie ich brakuje, oraz dla zwiększenia kompetencji istniejących regionalnych organizacji ds. rybołówstwa w drodze przeglądu ustanawiających je konwencji;

63. zauważa, że w wyniku zmiany klimatu i zmian w rozmieszczeniu gatunków na wodach arktycznych tworzą się nowe łowiska; uważa, że UE powinna podjąć inicjatywy mające na celu dopilnowanie, aby operacje połowowe były skutecznie zarządzane (przez istniejące regionalne organizacje ds. rybołówstwa oraz poprzez stworzenie nowej organizacji tego rodzaju) z myślą o zrównoważonym zarządzaniu stadami na tych wodach oraz ich ochronie; uważa, że początkowo powinno się ograniczyć działalność połowową, aby umożliwić przeprowadzenie naukowych ocen stad arktycznych oraz działalności połowowej na tych wodach, która nie naruszy równowagi stad;

64. zwraca uwagę, że Morze Czarne skorzystałoby z nowej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa i wzywa Komisję do zaproponowania jej utworzenia;

65. uważa, że regionalne organizacje ds. rybołówstwa muszą opracować zrównoważone systemy zarządzania mające na celu utrzymanie stad powyżej poziomu maksymalnego podtrzymywalnego połowu, które zapewniałyby sprawiedliwy i uczciwy przydział zasobów stosujący zachęty w oparciu o przejrzyste kryteria środowiskowe i społeczne, a także kryterium połowów historycznych, aby stworzyć możliwości połowowe, uwzględniając przy tym przy uzasadnione prawa/aspiracje krajów rozwijających się, jak również oczekiwania flot, które w sposób zrównoważony prowadziły połowy na tych wodach, przy czym należy jednocześnie zapewnić pełne wdrożenie środków zarządzania i ochrony przez wszystkich członków;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

66. zdecydowanie sprzeciwia się propagowaniu przez UE przyjęcia w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa systemów przekazywalnych koncesji połowowych; uważa, że żaden system zarządzania w oparciu o prawa połowowe przyjęty w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa nie powinien zagrażać źródłom utrzymania społeczności uzależnionych od działalności połowowej w krajach rozwijających się;

67. uważa, że zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron, od etapu opracowywania koncepcji politycznych do etapu wdrażania, przyczyni się do dobrego zarządzania;

68. zwraca się o przeprowadzenie szczegółowej oceny zdolności połowowej flot UE upoważnionych do połowów poza wodami UE przy zastosowaniu wiarygodnych wskaźników zdolności statków do połowu ryb i uwzględnieniu osiągnięć technologicznych, przyjmując za podstawę zalecenia określone w ramach konsultacji technicznych FAO z 1999 r. dotyczące pomiaru zdolności połowowych⁽¹⁾; uważa, że UE powinna określić, w których regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa istnieją problemy związane z nadmiernymi zdolnościami połowowymi, oraz zadbać o zamrożenie i dostosowanie zdolności połowowej flot ze szczególnym uwzględnieniem praw państw nadbrzeżnych;

Inne aspekty wymiaru zewnętrznego

69. uważa, że chociaż działalność przedsiębiorstw unijnych za granicą może wykroczać poza wymiar zewnętrzny wspólnej polityki rybołówstwa, działania handlowe i prywatne umowy między właścicielami statków z UE a państwami trzecimi, w tym umowy zawierane w ramach polityki współpracy dwustronnej, muszą być odpowiednio przestrzegane i chronione, jeżeli zostały zawarte zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego;

70. uważa, że europejskie inwestycje związane z rybołówstwem powinny być traktowane jako trzeci element zewnętrznego wymiaru WPRyB, wraz z umowami w sprawie rybołówstwa oraz regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa, oraz że WPRyB musi sprzyjać zrównoważonym zagranicznym inwestycjom związanym z rybołówstwem,

71. uważa, że WPRyB musi wspierać strategię z zakresu społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, abyśmy mogli przyjąć pełną odpowiedzialność społeczną zgodnie ze strategią UE na lata 2011–2014 w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

72. uważa, że informacje dotyczące prywatnych umów między właścicielami statków z UE a państwami trzecimi oraz wspólnych przedsięwzięć w państwach trzecich, w tym liczby i rodzaju statków działających na mocy takich umów i w ramach wspólnych przedsięwzięć, a także ich połowów, w dalszym ciągu muszą być przekazywane Komisji przez państwa członkowskie i udostępniane publicznie, z zachowaniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych i handlowych ustanowionych rozporządzeniem w sprawie uprawnień do połowów;

73. wzywa UE do promowania globalnego i wielostronnego programu, który obejmowałby kwestie odpowiedzialności jako element rozwoju zrównoważonego rybołówstwa;

74. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poważnego rozważenia metod tworzenia silnych zachęt dla statków pływających pod banderą UE do pozostania w rejestrach UE, chyba że zmieniają one banderę na banderę państw mających dobrą opinię we wszystkich odpowiednich regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa; uważa, że najlepszym sposobem osiągnięcia tego jest zapewnienie uczciwej konkurencji między banderami UE i banderami państw nienależących do UE przez wymaganie od państw trzecich takich samych norm pod względem zrównoważenia ekologicznego i społecznego, zarówno w stosunkach dwustronnych, jak i wielostronnych, a także przez stosowanie środków rynkowych.

75. wyraża zniecierpliwienie w związku z tym, że Komisja nie dodała statków, które należy uwzględnić w wykazie połowów NNN w UE, innych niż wymienione przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa ani nie zaproponowała listy niewspółpracujących państw, pomimo że rozporządzenie w sprawie połowów NNN obowiązuje od ponad dwóch lat, w związku z czym wzywa Komisję do uczynienia tego jak najszybciej; utrzymuje, że istnieje konieczność zabiegania o wsparcie naszych kluczowych partnerów w celu wyeliminowania połowów NNN na wszystkich oceanach;

76. nalega, aby to Komisja, a nie państwa trzecie, była uprawniona do wystawiania statkom państw trzecich świadectw fitosanitarnych, które zezwalają na bezpośredni wywóz produktów rybołówstwa do UE;

77. przypomina o konieczności przyjęcia indywidualnego podejścia do zarządzania pułapami zdolności zewnętrznej floty UE, w porozumieniu z regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa, oraz uwzględnienia odrębnego kontekstu, w którym funkcjonuje ten segment floty;

⁽¹⁾ <ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf>

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

78. zachęca banki i inne instytucje pożyczkowe do uwzględnienia ocen gospodarczego, społecznego i środowiskowego zrównoważenia działalności, oprócz jedynie jej krótkoterminowej dochodowości, przed przyznaniem dostępu do kapitału;
79. uważa, że polityka handlowa UE powinna również przyczynić się do zapewnienia zrównoważonego rybołówstwa na świecie poprzez propagowanie przestrzegania stosownych konwencji i umów międzynarodowych odnoszących się do zarządzania rybołówstwem w ramach umów o handlu preferencyjnym;
80. wzywa Komisję do zadbania o wzmocnienie uczciwego, przejrzystego i zrównoważonego handlu rybami w ramach dwustronnych i wielostronnych umów handlowych UE;
81. uważa, że jednocześnie należy przewidzieć zachęty, aby państwa trzecie, które nie podzielają norm unijnych, przejęły dobre praktyki, a także ustanowić w stosownych przypadkach odpowiednie środki handlowe, takie jak zakaz przywozu produktów z połowów nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych (NNN) oraz produktów rybołówstwa i akwakultury uzyskiwanych w sposób naruszający prawa człowieka i konwencje ONZ w sprawie pracy (MOP) i żeglugi (IMO);
82. wzywa Komisję do wspierania międzynarodowej współpracy przeciwko połowom NNN i przeanalizowania możliwości zaangażowania dwóch innych krajów, które obok UE stanowią główne rynki rybne świata, czyli Stanów Zjednoczonych i Japonii, tak aby walka z tymi działaniami obejmowała nadanie unikalnego numeru identyfikacyjnego wszystkim statkom w celu zapewnienia pełnej identyfikowalności produktów w całkowicie przejrzysty sposób;
83. podkreśla, że poważne i systematyczne naruszenie przez kraj partnerski celów przyjętych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa lub określonych w jakichkolwiek umowach międzynarodowych, których UE jest stroną, w zakresie ochrony zasobów rybnych i zarządzania nimi może prowadzić do tymczasowego wstrzymania stawek preferencyjnych; wzywa Komisję do regularnego przedkładania Parlamentowi sprawozdań w sprawie realizacji postanowień dotyczących ochrony zasobów rybnych i gospodarowania nimi zawartych we wniosku Komisji w sprawie zmienionego ogólnego systemu preferencji taryfowych;
84. uważa, że UE musi upewnić się, że produkty importowane w ramach handlu międzynarodowego spełniają takie same przepisy i wymagania co produkty unijne;
85. wzywa Komisję do dopilnowania, aby ryby i produkty rybołówstwa pochodzące z państw trzecich spełniały takie same warunki sanitarne i higieniczne oraz aby pochodziły ze zrównoważonej działalności połowowej, wzywa tym samym do stworzenia równych szans dla działalności połowowej prowadzonej w państwach członkowskich UE i w państwach spoza UE;
86. wzywa Komisję do dalszego usprawniania polityki UE w odniesieniu do celów przewidzianych w ramach polityki rozwoju, polityki handlowej i polityki rybołówstwa;
87. zdecydowanie stwierdza, że dwustronne i wielostronne umowy handlowe wynegocjowane przez UE:
- powinny posiadać w załączeniu oceny skutków ekonomicznych, społecznych i środowiskowych dotyczące zagrożenia nadmierną eksploatacją zasobów w odniesieniu do państw spoza UE i państw UE, z uwzględnieniem sieci utworzonych już na mocy istniejących wcześniej porozumień;
  - powinny przestrzegać reguł pochodzenia,
  - powinny określać wymóg identyfikowalności produktu w celu zapewnienia jego pochodzenia z legalnej i zrównoważonej działalności połowowej,
  - nie powinny podważać rozporządzenia w sprawie połowów NNN ani innych przepisów WPRyb,
  - powinny zawierać przepisy zapewniające, że sprzedawane są wyłącznie produkty rybołówstwa, które pochodzą z prawidłowo zarządzanej działalności połowowej;
  - nie powinny powodować zwiększenia handlu, które skutkowałoby nadmierną eksploatacją i wyczerpaniem zasobów,
  - powinny zapewniać, że produkty pochodzące z niezrównoważonej działalności połowowej nie są wprowadzane na rynek UE,
  - powinny zawierać przepisy dotyczące zawieszenia i zmiany płatności rekompensaty finansowej oraz przepisy dotyczące zawieszenia wykonywania protokołu w przypadku naruszenia zasadniczych i podstawowych przepisów w zakresie praw człowieka, o których mowa na przykład w art. 9 umowy z Kotonu, lub w przypadku niezgodności z deklaracją MOP dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

88. przypomina, że w związku z różnym ustawodawstwem wielu partnerów handlowych UE kwestia reguł pochodzenia i ich kumulacji jest kontrowersyjna i drażliwa podczas negocjacji handlowych; w związku z tym wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na tę sprawę i negocjowania wyważonych rozwiązań, które nie będą penalizowały sektorów rybołówstwa UE;

89. z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji dotyczące stosowania środków związanych z handlem, np. ograniczeń importu ryb i produktów rybołówstwa wobec państw akceptujących niezrównoważone połowy, przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności z zasadami określonymi przez WTO;

90. wzywa UE do opracowania i realizacji regionalnych strategii dotyczących oceanów i mórz, w szczególności tam, gdzie zrównoważone rybołówstwo można zagwarantować jedynie w drodze współpracy międzynarodowej;

o

o o

91. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2012)0462

Wybory do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2014 r. (2012/2829(RSP))

(2015/C 419/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 10 i 17 Traktatu o Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 10 i 11 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, dołączonego do decyzji Rady z dnia 20 września 1976 r. wraz ze zmianami⁽¹⁾,
  - uwzględniając oświadczenie Komisji z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.,
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obywatele są bezpośrednio reprezentowani na poziomie Unii przez posłów do Parlamentu Europejskiego;
- B. mając na uwadze, że partie polityczne na poziomie europejskim przyczyniają się do kształtowania europejskiej świadomości politycznej i do wyrażania woli przez obywateli Unii;
- C. mając na uwadze, że przewodniczący Komisji Europejskiej jest wybierany przez Parlament na wniosek Rady Europejskiej stanowiącej większością kwalifikowaną, przy czym Rada musi uwzględnić wyniki wyborów do Parlamentu i przeprowadzić odpowiednie konsultacje zanim zaproponuje kandydata;
- D. mając na uwadze, że Komisja ponosi kolegialnie odpowiedzialność przed Parlamentem Europejskim;
- E. mając na uwadze, że nowo wybrany Parlament potrzebuje wystarczająco dużo czasu, aby się zorganizować przed wyborem przewodniczącego Komisji;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom (Dz.U. L 278 z 8.10.1976, s. 1.) zmieniona decyzją Rady 93/81/Euratom, EWWiS, EWG (Dz.U. L 33 z 9.2.1993, s. 15.) i decyzją Rady 2002/772/WE, Euratom (Dz.U. L 283 z 21.10.2002, s. 1).